

РЕШЕНИЕ

№ 6133

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **2063** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С898-0461691/29.01.2021 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ - С., Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция в [населено място], на [улица] забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

По делото оспорващото дружество е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебнотехническа експертиза, което не бе оспорено от пълномощника на ответника; претендира разноски за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата и не възразява срещу писмените доказателства, представени с нея; не ангажира нови доказателства; желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, представени с жалбата и с административната преписка, приети без оспорване от страните, приема за установено следното.

На 23.11.2020 г. в 13, 19 часа инспектори по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП посетили търговски обект – бензиностанция в

[населено място], на [улица], стопанисван от [фирма] и извършили проверка, резултатите от която са отразени в протокол (л. 32 от делото). Констатирани разлики между количеството гориво по нивомерна система и количеството гориво, доставено на 12.10.2020 г., отразено в: А. № № 0000000005597035/12.10.2020 г. (дизелово гориво 9 000 литра, по нивомер – 5 946, 78 литра, т.е. разлика от 3 053, 22 литра); А. № 0000000005598529/12.10.2020 г. (дизелово гориво 5 993 литра, по нивомер – 2 620, 94 литра, т.е. разлика от 3 372, 06 литра). Така установените разлики касаят данните, подавани към НАП от въведеното в обекта устройство ЕСФП, с посочен номер, относно всички видове горива, зареждани от това устройство. Въз основа на така установените факти ответникът – началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., при Главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП е приел, че дружеството не е изпълнявало изцяло задължението си по чл. 118, ал. 6 ЗДДС – като лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. На основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС е приложил принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни“, с процесната Заповед № ФК-С898-0461691/29.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е неоснователна.

Заповед № ФК-С898-0461691/29.01.2021 г. е издадена от компетентен административен орган и представлява законосъобразен административен акт.

Защитното твърдение на дружеството, че санкциониращият административен орган не е съобразил обстоятелството за стопанисвана от [фирма] и друга бензиностанция, на [улица], не се споделя от Съда. В тази връзка Съдът кредитира заключението на съдебнотехническата експертиза, само в частта, относно потвърждаване констатациите на контролните органи, досежно разликите в количеството гориво, установени в бензиностанцията на [улица], тъй като именно този обект е предмет на оспорваната заповед. По тази причина Съдът не кредитира крайното заключение на експерта, че на база обем получено гориво в двете бензиностанции разликата, в сравнение с показанията на нивомерните системи е общо 250, 26 литра, което представлява „допустима грешка“. Съдът, като не намира основание да дискредитира доказателствената стойност на протокола от извършената проверка, както и на останалите, представени от ответника писмени доказателства, приема за доказани по безспорен начин отразените в Заповед № ФК-С898-0461691/29.01.2021 г. констатации, послужили като основание за налагане на ПАМ.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС – неподаване на данни от ЕСФП по чл. 118, в Националната агенция за приходите компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява прилагане на ПАМ. Упражнявайки компетентността си е задължен да се съобразява и с изискванията за законосъобразност на административните актове, каквото в случая е сторено. Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни

действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – с чл. 118, ал. 6 ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения е сериозна, когато се касае за неподаване по дистанционната връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива, в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. В случая издателят на оспорената заповед е изложил мотиви, обосноваващи решението за налагане на ПАМ и срока за преустановяване достъпа до обекта.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С898-0461691/29.01.2021 г. е издадена от компетентен административен орган, който е спазил изискването за обективно и всестранно изясняване на относимите факти и обстоятелства и така е приложил правилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми на ЗДДС. Поради отхвърляне на жалбата, дружеството - жалбоподател дължи да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С898-0461691/29.01.2021 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ - С., Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: